

7. mail 2007 esitatud hagi — ThyssenKrupp Elevator versus komisjon

(Kohtuasi T-149/07)

(2007/C 155/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt T. Klose ja Rechtsanwalt J. Ziebarth*)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlusalune otsus hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada vaidlustatud otsuses hagejale solidaarselt määratud trahvisummat;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 21. veebruari 2007. aasta otsuse C(2007) 512 (lõplik) juhtumis COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators. Vaidlustatud otsuses määrati hagejale ja teistele ettevõtjatele trahvid Belgias, Saksamaal ja Luksemburgis liftide ja eskalaatorite paigaldamise ja hooldamise turul sõlmitud kartellikokkuleppes osalemise eest. Komisjoni arvates on asjaomased ettevõtjad rikkunud EÜ artiklit 81.

Oma hagi toetuseks esitab hageja järgmised väited:

- komisjonil pädevuse puudumine, kuna etteheidetavad riigisisesed rikkumised ei ole piiriülese iseloomuga;
- *ne bis in idem* põhimõtte rikkumine, kuna komisjon jättis arvesse võtmata enne menetluse algatamist hageja kasuks Belgia konkurentsiameti tehtud amnestiaotsused;
- hagejal oma tütarettevõtjatega solidaarvastutuse eelduste puudumine, kuna hageja ise ei osalenud rikkumistes, tema tütarettevõtjad tegutsevad õiguslikult ja majanduslikult sõltumatult ning vastutuse laiendamine hagejale ei ole sisuliselt põhjendatud;
- põhisumma ebaproportsionaalsus trahvi arutamisel, võrreldes asjaomase tegeliku turu mahuga;
- hoiatamise kordaja ebaproportsionaalsus, kuna nimetatud kordaja erineb oluliselt kohtlemisest, mis langeb teiste sarnase suurusega ettevõtjate osaks samal ajal ning sarnastes juhtumites;
- teo korduvuse eest täiendava trahvi põhjendamatus õigusliku vea tõttu, mis tehti trahvi arutamise raames eelnevate trahvide kindlaksmääramisel;
- määruse (EÜ) nr 1/2003 (⁽¹⁾) artikli 23 lõike 2 rikkumine, kuna arvestades trahvisumma ülempiiri, mis on 10 % ette-

võtja käibest, tulnuks trahv arvutada üksnes asjaomaste tütarettevõtjate käibe alusel;

- komisjoni teatise (⁽²⁾), mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul, ebaõige kohaldamine, kuna piisavalt ei ole arvesse võetud hageja koostöö lisaväärtust.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

(²) Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).

7. mail 2007 esitatud hagi — ThyssenKrupp versus komisjon

(Kohtuasi T-150/07)

(2007/C 155/61)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ThyssenKrupp AG (Duisburg und Essen, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwälte M. Klusmann ja S. Thomas*)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada vaidlustatud otsuses hagejale kui solidaarvõlgnikule määratud rahatrahvi suurust;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 21. veebruari 2007. aasta otsuse K(2007) 512 (lõplik) juhtumis nr COMP/E 1/38.823 PO/Elevators and Escalators. Vaidlustatud otsuses määrati hagejale ja teistele ettevõtjatele trahvid osalemise eest kartellides, millesse kuuluvad ettevõtjad tegelesid Belgias, Saksamaal, Luksemburgis ja Madalmaades liftide ja eskalaatorite paigaldamise ja hooldamisega. Komisjoni arvates rikkusid asjaomased ettevõtjad EÜ artiklit 81.

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

- Komisjoni pädevuse puudumine, kuna etteheidetav kohalik rikkumine polnud riikidevahelise tähtsusega;

- rikutud on *ne bis in idem* põhimõtet, kuna komisjon ei arvestanud enne menetluse algatamist hageja kasuks tehtud Belgia, Luxemburgi ja Madalamaade konkurentsiasutuste amnestiaotsuseid
- puudub hageja ja tema tütaretevõtjate solidaarvastutus, kuna tema ise rikkumistes ei osalenud, tema tütaretevõtjad on aga õiguslikult ja majanduslikult sõltumatud ning vastutuse laiendamine hagejale ei ole faktiliselt õigustatud;
- lähtesummade ebaproportsionaalsus rahatrahvide arvutamisel võrreldes tegeliku asjaomase turuosaga;
- hoiatamise kordaja ebaproportsionaalsus, kuna see erineb oluliselt suuruselt sarnaste ettevõtjate kohtlemisest samal ajal sarnastes kohtuvaidlustes tehtud otsustes;
- rahatrahvi arvutamisel polnud õigustatud korduva rikkumise eest määratud lisakaristus, kuna varasemate trahvide omistamisel tehti õigusviga;
- määruse (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾ artikli 23 lõike 2 rikkumine, kuna trahvi ülemmäär osas, milleks on 10 % ettevõtja käibest, oleks tulnud lähtuda tütaretevõtjate käibest;
- teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul ⁽²⁾, väär kohaldamine, kuna ei arvestatud piisavalt hageja koostöö kasulikkust kõigis neljas asjaomasel riigis.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).

8. mail 2007 esitatud hagi — KONE jt versus komisjon

(Kohtuasi T-151/07)

(2007/C 155/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: KONE Corp. (Helsingi, Soome), KONE GmbH (Hannover, Saksamaa) ja KONE BV (Haag, Madalmaad) (esindajad: *solicitor* T. Vinje, advokaadid D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, J. Flynn, QC ja *barrister* D. Scannell)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

Hagejad paluvad Euroopa Kohtul

- Tühistada otsuse artikli 2 lõige 2 osas, millega määratakse trahv KONE Corporationile ja KONE GmbH-le, ning kas jätta trahv määramata või määrata trahv summas, mis on väiksem kui see, mis on määratud komisjoni otsuses;
- tühistada komisjoni otsuse artikli 2 lõige 4 osas, millega määratakse trahv KONE Corporationile ja KONE BV-le, ning määrata väiksem trahv kui see, mis on määratud komisjoni otsuses;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad EÜ artikli 230 alusel osaliselt tühistada komisjoni 21. veebruari 2007. aasta otsuse K(2007) 512 lõplik (juhtum COMP/E 1/38.823 PO/Elevators and Escalators), mille alusel hagejale ja teistele ettevõtjatele määrati trahvid osalemise eest neljas üksikus, keerulises ja jätkuvas EÜ artikli 81 lõike 1 rikkumises turgude jagamisega, leppides kokku ja/või nõustudes jaotama pakkumismenetlusi ja lepinguid liftide ja eskalaatorite müügiks, paigaldamiseks, hooldamiseks ja uuendamiseks.

Hagejad, KONE Corporation ja tema tütaretevõtjad, KONE GmbH ja KONE BV vaidlustavad otsuse üksnes osas, mis puudutab trahvi määramist KONE-le kui tervikule osalemise eest rikkumistes Saksamaal ja Madalmaades.

Seoses rikkumisega, mis toimus Saksamaal, väidavad hagejad, et komisjon eksis trahvisumma kindlaksmääramisel. Täpsemalt väidavad hagejad esiteks, et komisjon kohaldas 2002. aasta koostööteatist ⁽¹⁾ vääralt seeläbi, et (i) ta oleks pidanud tagama KONE-le kaitse teatise punkti 8 alapunktide b ja a kohaselt; või, teise võimalusena, (ii) ta oleks pidanud vähendama hageja trahvi vastavalt nimetatud teatise punkti 23 viimasele lõigule.

Teiseks väidavad hagejad, et komisjon kohaldas vääralt 1998. aasta suuniseid määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta ⁽²⁾ (edaspidi „1998. aasta trahvide määramise suunised“) seeläbi, et (i) ta väidetavalt ei võtnud trahvi määramisel arvesse mõjutatud turu suurust; ja seeläbi, et (ii) ta ei tunnustanud kohaselt asjaolu, et hagejad ei vaidlustanud fakte, nagu nähtub trahvi vähendamisest sel alusel üksnes 1 % võrra.

Kolmandaks väidavad hagejad, et komisjon ei ole järginud EÜ õiguse aluspõhimõtteid seeläbi, et (i) ta rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet sellega, et ta ei teavitanud hagejaid õigeaegselt kaitse kohaldamise võimatusest; et (ii) ta rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, koheldes sarnases olukorras olevaid kaitse taotlejaid erinevalt; ja seeläbi, et (iii) ta rikkus hagejate kaitseõigust, keelates neid dokumentidega tutvumast.